

Nhưng Sài Gòn anh đi mà chột mát, Bởi vì em mặc áo lụa Hà Đông.

Chúng ta ai cũng biết bài Áo Lụa Hà Đông của nhà thơ quá cố Nguyễn Sa, nhạc sĩ Ngô Thúy Miên phổ nhạc. Bài thơ trữ tình, đặc biệt chuyen đi trong dòng nhạc tuyệt vời, dù chả nghe thôi,

trong tôi cũng đã vỗ ra hình nhín tà áo lông đấp óng qua thân hình của cô gái Hà Thành duyên dáng.

Bà tiêng Làng Hà Đông nhỉ có âm húng khêu gợi lôi cuốn. Tôi hối đón vội thăm làng Làng Hà Đông.

Tự khách sốn ị phò Cà Bèc tôi ra đường Hoàng Diệu, qua đường Nguyễn Trãi về húng Tây Nam. Đến ranh giới Hà Nội Hà Đông, rẽ theo con đường lùn bên tay phải, chày chừng cây số là thay ngay cõng Làng Làng Văn Phúc Hà Đông.

Đang còn sốm, tôi thong thả vào quán chén đỗ y ăn sáng. Chỗ chà a nhóm, toàn hàng quà đệm tâm, cháo, bún, bắp luộc, đồ c biết là trung vệt lùn. Thì lòng các nồi khác nhỉ Huế, Nha trang ngó i ta ăn vệt lùn vào ban đêm, Hà Đông lùi đệm tâm hột vệt lùn, hàng nào cũng có. Trí trí đốc mèo dòn theo cho ăn nhanh nhết. Hình nhỉ đây là lùi tóm bồ cho trẻ con.

Cách ăn trung lùn mèi mìn mèt khác. Huế, khay vại mèt đỗ u trung ravi đỗ a lên mèng, b López đỗ kia cho trung tuột nguyên con vào mèng, rau răm chàm muối tiêu "nêm" cho vả a ăn. Mèn Nam đố trung trong chung nhỉ, đỗp vại, dùng muối mực ăn nhỉ ăn kem.

ở đây ngó i bán trung dùng kéo cát vại, cho nguyên trung vào chén, đỗ a mèi khách. Ngó i Nam cho rong ăn trung kiếu Huế không đốc thanh, ngó i Huế béo ăn trung nhỉ ngó i Nam mèt ngon.

Tôi hối mèt bà mè:

- Xin lùi chà, đây có tộc lù cho trù con ăn trung lùn vào buối sáng ?
- Thà a không ị, chúng thích ăn thì cho ăn thôi ị. Bác ị xa đòn à?
- Vâng tôi ị trong Hà Nội ra chà i, không biết hôm nay ngó i ta đã bột đỗ u đột lù a chà a hù chà ?
- Cháu không rõ, mèi mìn bù y tết, có nhà còn nghé, bác thà vào nhà kia hùi xem. Nhà có cà hàng tộ lù a đố

Đêm tâm xong tôi băng qua đốc ng, nhìn vào cà a hàng, có vại nghè, mèt vài cây lù a trung đố trên kệ, ít xùp lù a màu treo trên sà. Thịt có ngó i tháp thoáng vào ra, tôi hối i:

- Chào chà, hôm nay cùa hàng đã bán chà à ?
- Nhà cháu mè cùa tè hôm mùng sáu đây à. Bác muộn mua hàng loài nào, xin mời bác xem à.
- Cứm àn chà, nhân ngày đầu xuân tôi muốn vui thăm ngành dệt lụa truyền thống làng ta, tôi có thời hời đôi đùu ?

Người đàn bà cùi niêm nề:

- Dù không dám à, bác là nhà báo à ?
- Gần nhau thay.
- Mọi bác người chài đà cháu gái cô em cháu ra tiếp bác. Phóng viên đài báo thường vui quây film chụp ảnh, cô em cháu rành rẽ hẳn.

Vua nói người đàn bà vua bém điền thoái:

- Hèo ài, em ra nhanh có bác nhà báo đón thăm đùi
- Quay lìi tôi:
 - Em nó ra ngay à, chắc bác à Hà nội ?
 - Vâng. Đây là cùa hàng, còn dệt à nơi khác ?
 - Đúng thay à, máy dệt à nhà trong à.

Vua lúc mặt chiếu xe Dream sét chදng ngay trước cung điện. Mặt thiêu nề trục hầm mày, béo c vào vui vẻ chào tôi:

- Chào bác à.
- Chào cô, phiền cô, tôi muốn tìm hiểu về ngành tơ lụa và xin chụp ít ảnh.
- Dù, mời bác cứ tè nhiên
- Làng Vạn Phúc hẻu hết đùu sét vui nghẹt thở à ?
- Nghẹt có tè bao giờ ?
 - Dù, đúng thay, nhà nào ít nhất cũng hai khung cối, lụa Vạn Phúc có tè ngàn năm nay rồi à
 - Cô nhau vui Tè khai sinh nghẹt thở tè m?

Dù đùy là Thành Hoàng Lã Thanh Nga, ngài đã đùy dân trung dân nuôi tè mèm tè dệt lụa

Tôi nhìn quanh gian hàng h?p tí, cô Hèo ng nhẹ hi? ý ngõ lìi mèi:

- Mọi bác vào nhà trong xem máy dệt.

Tôi chở y xe theo cô hàng vào mệt đòn là đòn ngôi nhà ch không lõn lõm, bên hông trái dàn mệt phòng chu vi chia tách hai chõc mét vuông, đòn hai khung đất. Ngõi thiều nõi đòn tôi vào, đó có mệt cô trắc mõi bõi, đang đong trông má. Tôi ngõ ý nhõ Hõng mõc chiõc áo lõa màu, cô vui vãi làm theo rõi giõng cho tôi đôi nét võ nghõ đất. Tiõng máy đất chõy xanh xõch nhõ tiõng tàu hõa, tôi phõi đõng sát vào mõi nghe rõ :

- Nhà cháu hai máy, mệt đõ nuôi cõi nhà, mệt đõ trõ nõ.
- Khõ lõa bao nhiêu ?
- Khõ lõa gõm có 4800 sõi dõc. Mõi cây lõa dài 40m.
- Nhõng hoa văn nhà tõ chõ hay máy móc làm?
- Dõ, tõ làm, đây là nhõng hoa văn thông thõõng. Khách có thõ yêu cõu nhõng hoa văn dõc biõt, nhõng hàng phõi đõt sõi nhiõ.
- Tôi xem mệt cách tõng quát chõ đất nhõ thõ nào đõ có hoa văn hay thay đõi hoa văn nhõ thõ nào thì chõõ. Có hõi cũng mù tõt.

Cô Hõng cho biõt lõa chõa nhuõm gõi là hàng mõc. Lõa nhuõm gõi là hàng cao cõp. Trong lúc trõ lõi câu hõi cõa tôi Hõng xoài tay vuõt mệt mõng lõa võa đất, tôi đõa máy ñnh lên bõm. Chõ nhõng lúc nhìn vào khung máy tôi mõi ngõm kõ nét đõp cõa ngõõi mõõ Hõng có khuôn mõt hõi tròn, đôi mõt sáng, da ngăm, tóc cõt ngõn, tõt cõ toát ra võ linh đõng vui tõõi, hiõn thõc, dõgây cõm tình või ngõõi đõi thoõi

Tôi chõt nghĩ đõn mệt hình ñnh trái ngõõc: Sõ tõ Hà Đông. May mà kõp ngõng không nói rõ Tôi hõi thêm:

- Lõa bán tõi chõ hay có xuõt đõi nõi khác ?
 - Dõ, phõn lõn đõa ra Hà Nõi hoõc đóng hàng đõ Nam.
- Thõnh thoõng cũng có khách đõn đõt.
- Giá lõa bao nhiêu mõt mét?
 - Dõ, tùy hàng, hàng nhuõm 15 ngàn, Hà Nõi bán 18 hoõc 20 ngàn mõt mét. Hàng mõc rõ hõn.
 - Cây lõa dài 40m làm sao nhuõm nguyên câõ
 - Dõ đõõc, nhuõm mõt lúc .
 - Tõ cũng do Võn Phúc sõn xuõt hay nõi khác ?
 - Dõ cũng . Hà Đông, xã Hoài Ðõc .
 - Cô bé đõng trông máy là em cô ?
 - Dõ cháu kêu bõng dì.
 - Thõ mà tôi tõõng hai chõ em, tôi muõn nhõ cô õy mõc chiõc áo lõa trõng, chõp vài kiõu ñnh, có gì phiõn không?
 - Dõ, không sao .

Hõng quay vào gõi lõn:

- Hà .i, ra bác nhõ tí.

Hà có mái tóc khá dài, nét mặt mộc mạc chát phát rát rè, không nhanh nhều như Hè Đông. Một hình ảnh xa chén phón hoa thành. Vua ngầm nghĩa tôi và hãi Hà:

- Cháu còn đi học chưa?
- Dù cháu chưa học hết lớp 9 rồi ở nhà làm, vì không có người

Chép ảnh Hà xong, tôi quay vào hỏi mua chiếc áo làm quà.

- Một áo dài phái bao nhiêu mét cô Hè Đông?
- Dù có ba mét riêng cho thong thõ.
- Cắt cho tôi hai áo, màu vàng cam và màu tím nhạt.
- Bác thì cháu tính 12 ngàn, nhỉ vậy một áo 42 ngàn.
- Đúng nhá, tôi viết lên báo mà không đúng ngay ta cắt i đây
- Vậy chép, nếu viết báo bác ghi họ cháu mèo i lăm họ cát mèo i tám chép giá này lạy gì ăn.

Cắt áo xong, Hè Đông còn tống thêm hai khăn quàng. Lúc tính tiền cô lạy chép bốn mươi ngàn mét áo (cháu a tôi 3 M kim). Cô nói thêm:

- Bác nhỉ nhúng nón tròn khi may, viết nhõ thõi, màu có ra một tí không sao. Bàn là đong nóng quá, đỗ y nhỉ, áo sẽ mướt mà

Áo lụa thiêng nhỉ rát ăn khách. Riêng nó sinh tôi thấy toàn áo dài lụa trắng, không phái áo vải nhỉ ngày xưa. Chiếc áo lụa đính mèo cát hoa nhàng khoác lên thân hình mảnh mai của các cô thiếu nữ, gió thổi nhẹ nhõ, thân hình ngon i con gái lúc nào cũng nhỉ thõp thõm muôn bay lên. Tôi nghĩ, không còn hình ảnh nào đẽp hơn và ngay i con gái "Việt Nam da vàng", trong chiếc áo lụa Hè Đông.

Ra về, trôi đã gần trưa, nắng xuân hanh vàng, mát mẻ, bài Áo Lụa Hè Đông lì i vắng vang bên tai:

Nắng Sài Gòn anh đi mà chát mát,
Bởi vì em mặc áo lụa Hè Đông,
Anh vẫn yêu màu áo lụy vô cùng,
Anh vẫn yêu màu áo lụy vô cùng.

(Tháng 3-02) - Trích QHQOK